

Aan de Minister van Infrastructuur en Milieu
Mw. drs. M.H. Schultz van Haegen

T.a.v. de heer E. Stigter, Programmadirectie Omgevingsrecht
Postbus 20951
2500 EZ Den Haag
interne postcode 365

Betreft: Zienswijze op de notitie Stelselwijziging omgevingsrecht d.d. 9 maart 2012
Driebergen, 11 april 2012

Geachte mevrouw Schultz van Haegen,

RECRON is tevreden over de voorgenomen vereenvoudiging van het Omgevingsrecht. Recreatieondernemers zijn nu gemiddeld 7 tot 10 jaar bezig met doorontwikkelen en wat ons betreft moet en kan dat eenvoudiger. Ondanks dat wij de hoofdlijnen van uw wet ondersteunen willen wij u hierbij alvast een aantal aandachtspunten meegeven. Deze punten zijn aanvullend op de zienswijze die door de regiegroep Recreatie & Natuur is ingebracht, die zich richten op de raakvlakken tussen de Natuurbeschermingswet en de omgevingswet. RECRON is actief lid van deze regiegroep. Hieronder zijn een drietal knelpunten geformuleerd die voor recreatieondernemers zwaar wegen.

1. Einde aan torenhoge plankosten door onredelijke eisen gemeente

Op pag. 4 wordt de opkomst van de 'uitnodigingsplanologie' genoemd. De overheid schept randvoorwaarden, waarna anderen worden uitgenodigd invulling te geven aan (innovatieve) oplossingen die leiden tot kwaliteitsverbetering. Tegelijkertijd wordt op pag. 5 geconstateerd dat de Wro in 2008 o.m. heeft gezorgd voor beter verhaalsmogelijkheden van plankosten. Gemeenten hebben in de huidige Wet op de ruimtelijke ordening, Hfdst 6 namelijk het recht om plankosten te verhalen bij ondernemers die willen doorontwikkelen. Gemeenten maken hier met regelmaat fors misbruik van door zeer veel kosten (onder de benamingen 'bovenplanse verevening, bovenwijkse voorzieningen e.d.) te rekenen die niets te maken hebben met de plannen van de ondernemer. Dit is een rem op innovatie en ondernemerschap. Extra wrang is dat de ondernemer wel moet betalen, omdat hij volledig afhankelijk is van gemeente voor het realiseren van zijn plannen.

Oplossing: de Rijksoverheid stelt in de Omgevingswet duidelijke, redelijke en eerlijke grenzen aan de plankosten die een ondernemer moet betalen aan een gemeente als hij wil doorontwikkelen.

Gevolg: ondernemers worden niet meer verrast met torenhoge plankosten tijdens de aanvraag van een vergunning en kunnen maximaal investeren in het verbeteren van hun product.

2. Geen hoge regeldruk door dichtgeregeld bestemmingsplan

De Rijksoverheid heeft met de invoering van de Wet op de ruimtelijke ordening (Wro) in 2008 gemeenten de ruimte gegeven voor globale bestemmingsplannen. Helaas zijn er in de praktijk nog steeds voorbeelden van gemeenten die zich tot in detail bezig willen houden met het bestemmen van de grond van de ondernemer. Hierdoor moet een ondernemer voor een kleine aanpassing op zijn eigen terrein het bestemmingsplan wijzigen. Dit zorgt voor regeldruk en vertraging.

Daarbij is de ondernemer niet vrij om zijn grond zo productief mogelijk in te richten, wat een rem is op zijn ondernemerschap.

Oplossing: in de Omgevingswet worden gemeenten sterk ontmoedigd om bestemmingsplannen (straks Omgevingsverordeningen) dicht te regelen. Met het introduceren van flexibele instrumenten, zoals op pag. 10 aangegeven, een gelijkwaardigheidsbepaling bij toepassing van algemene regels, een generieke regeling voor de programmatische aanpak, toepassing van het beginsel van positieve evenredigheid en een generieke experimentenregeling, kan beter en met maatwerk worden ingespeeld op behoeften van (burgers en) bedrijven. De ondernemer kan dan binnen de bestaande wet- en regelgeving zijn grond naar eigen inzicht inrichten.

Gevolg: een forse verlichting van de regeldruk en een impuls voor innovatie. De ondernemer heeft de ruimte om zijn bedrijf aan te passen aan de veranderende wensen van de gast.

Ik maak u erop attent dat tijdens de consultatieronde duidelijk werd gemaakt dat de experimentenregeling voornamelijk majeure projecten en/of grotere gebieden zou betreffen. In dat geval zou echter geen sprake zijn van generieke experimentenregeling.

3. Ondernemingsdossier: initiatiefnemers kunnen terecht bij één aanspreekpunt (één loket, één vergunning en één toestemming) en weten eerder waar ze aan toe zijn.

Ondernemers met plannen moeten aan veel eisen voldoen. De ondernemer ziet vaak door de bomen het bos niet meer. Hierdoor worden er geregeld onvolledige vergunningaanvragen gedaan wat een aanzienlijke vertraging oplevert. Ook is er in bepaalde gevallen onenigheid over het ingaan van termijnen.

Oplossing : Introductie van het Ondernemingsdossier zoals geadopteerd door de Cie Wientjes: de overheid ontsluit alle wetgeving digitaal, aansluitend op de, eveneens digitaal ontsloten specifieke situatie van de ondernemer en zijn onderneming. Maatwerk via een regelhulp. Als de ondernemer heeft voldaan aan de eisen uit de regelhulp dan moet de overheid de aanvraag ook accepteren/in behandeling nemen.

Bovendien is er met 'vertrouwen als vertrekpunt' (pag. 9) niet alleen een goede basis gelegd voor een vlottere (digitale) vergunningverlening maar tevens voor een gedegen (digitaal) stelsel van toezicht en handhaving.

Vervolgvel 2, behorend bij brief aan Mw. drs. M.H. Schultz van Haegen

Betreft: Zienswijze op de notitie Stelselwijziging omgevingsrecht d.d. 9 maart 2012

Datum: 11 april 2012

Gevolg: er is duidelijkheid over de startdatum van de procedure. Verder blijven de ondernemer en gemeente (digitaal) met elkaar in contact over de voortgang van de vergunningaanvraag, waardoor eventuele onduidelijkheden snel kunnen worden opgelost.

RECRON wil graag dat u de aanbevelingen uit onze zienswijze meeneemt in het vervolg van het traject. RECRON werkt graag mee aan een nieuwe, betere omgevingswet. Wij wachten uw reactie af.

Met vriendelijke groet,
RECRON

Drs. J.J.P.M. Thönissen,
Directeur